

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Expositiones super orationem dominicam

Heinrich <von Langenstein>

[Basel], nicht nach 1474

Exposicio henrici de hassia super ave maria

[urn:nbn:de:bsz:31-315756](#)

Expositio h̄enici de hassia sup iure maria,

Hec maria. p̄cul dubio. Illā sancte matris ecclesie cōsuetudinē / qua dicta oracione ore filij dei formata / atq; vt v̄sum ē fidelib; ad inuocandū & gloificandū patrem celestem instituta · subiungit verbū salutationis ore angelico p̄nunciatiū · in honore v̄ginis dei genitricis · cum clausula laudis sui filij spū scō suggerente originē traxisse omnī no fatēdū est. Alioquā qua temeritate quaque levitate os peccatoris presūp̄sisset · runimare iugiter · verbum angelicū in honorem virginis addēdo id qđ elizabz cecinit ad laudem concepti in ea saluatois. Quare etiā hō v̄gini mediatrici porrexisset oraciōem pocius solūmodo laudatoriā qm p̄ vigentib; humanis necessitatibus suppli catoriā. Sancto sp̄itu igit̄ sic p̄uidente salubriter fac tum est · vt post oracionem dominicam qua & deum patrem gloificamus & singula huic mortali vite ad salutem necessaria petimus · dicere mus oracionem glorificatoriā filij · quem pater inter se & nos mediatorē posuit · p̄ quē & nos redemit & omnia p̄ ipsū nob̄ donari d̄creuit. Atq; laudatoriā v̄ginis matris quā aduocatri cem habem⁹ ad filium ut hijs tā pijs tanḡ do patri carissimis mediatorib; deēenti laudis offensione nch bemi uolis factis / omne petitū a patre obtineam⁹ ide eē potest qđ p̄ dominice oracōis oblationē hac oraciūcula tā qđ captoe brūolecie m̄ri & filio porrecta r̄petere s̄sueui m⁹ Et ne nos iduas i tēptaciōez / s̄ liberis nos a malo · qđ si dicere velim⁹ deo pati iterueniēte filio b̄ndicto quē p̄ nob̄ ex b̄ndicta v̄gie i cānai voluisti / atq; ip̄a itercedēte

ocellis bōis q̄ a te petiūm? / pārit̄ liberī nos ab oībo māl
Ideoq; hāc orācōe sīl v̄gīnīs matrīs & filiī dīi patrīs
magnificatoria. verbis quidem exigua. virtutuu vero
celestium misteriorū grauidissima. sicut & oracione do
minica orantes diuīna istione formati audemus dicere

Capitulum secundum.

Ave maria gratia plena dominus tecum bene-
dicta tu in mulieribus & benedicta fructus ve-
ntris tui ihesus xps amen! Hanc oracionē
in p̄ticulariā quatuor diuīdēdā ēē. Is īdīcate quod ab ā
gelo platū ē. Ave māla gra. ple. do. te. tu. m. mu. Et
ab elizabz dū ad p̄sentiā māle exultauit ifas ī vtero ei⁹
dīctū est. Et benedicta fructuā vētris tui. Particula
vero terciā. vtpote ihs xps. sum? p̄tifex addēdā cen
suit. Et Amē. p̄ticulariā quātā deutō pleb ad iecit. Pā
ticula p̄ma v̄ginē salutat & dignificat. Secūda filium
benedicit & glorificat. Tēcīa filiū nominat & ipsū xps
seu messiā p̄dicat. Quāta ex hijs salutē optat & vītatez
affrimat. Prima reddit v̄ginē nob̄ bēniuolā. Secūda
ī clīat nob̄ filij ei⁹ cōplemēcīa. Tercia dat dīcētib⁹ eam
statutā idulgētā. Quarta āplexādo vītate & cupiendo
salutē meret̄ dīi ḡtīa. C̄ Sed quomodo āgel⁹ v̄gīnez
salutādo dignificaueit l̄ dignā ostēderit itlliges. si q̄
rēti q̄lis ē ista salutacio. Respōdeat̄. Fuit renerēcialis
& adoratoria. Fuit stat⁹ salutāis optatoia. Fuit de iessa
bili nouitate āmitoia. Fuit magnitudini dignitatis cōg-
tulatōla. Fuit tal⁹ salutacō que ex patre salutantis ex
pressit affectū singulātatis amicicie & cāitatis affectū
comiuolēcie & familia latatis affectū fauoris & pacis Ex
parte v̄gīnis salutate expressit ipsius precedentem

virtuale dignitate ipsi? securam diuinale sanctitatem in
 ipsa futura mirabile nouitatem. Tali igitur consideracione
 angel? affect? virginem salutato? sic affat? est. Ave maria
 nec indignu? uideat a miru? archageli ad virginem ingerentem
 effigie etiam publice flexo ipam reverentialiter adorato? sic
 sic salutasse. Qui nunc in dilete m?rez regis angelorum futuram
 eorum dominam atque reginam celorum constitueret. Inuitat
 ergo nos ad hanc marie salutaci?ez iugiter canenda et gas-
 briel exemplu? et ea fulges diuinu? misericordia et gloriosu?
 virginis sonas laudis precium. Unde p?re deo sicut nulla oratio
 auribus dei patris est gratior et exaudibilior ea quam filii
 su? dilect? . i? q? sibi bene placuit ei portigedam dicta-
 uit. ita nullu? est virginis placabilis acceptabilius q? laudis
 precium. quod ill? salutaci?is vobis q? ipsa archangelus saluta-
 uit. et gratia tate exultaci?is ut Hugo manet. in deo fieri
 taliter n?ciamuit ei dices. Ave maria gratia plena es. unde
 ac nos permisisti osculati et confortati confidem dicimus et in-
 git? ad eam clamamus. Ave maria. q? si dicam? utique omni lau-
 de dignissima es Hugo maria. et omnium beatitudinem dignissima
 et plenissima. quod audire meritissimi hoc verbum salutaci?is
 quo mater fieres nobis promisisti salvatoris. Ave maria.
 quasi dicamus Recordare iurgo mater exordi? di
 uiue miseracionis atque humane redencionis in te et per
 te inicium fumentis angelo nunciante et dicente. Ave
 maria. Hicq? no? eadem intentione h? salutaci?is verbu?
 a nob et ab angel? dicit. Neque angelus h? vobis mariaz saluta-
 bat ut ipso resonaret in aure v?gis osculetis. scipiet in v?tre
 filiu? dei pris. Nos autem ei h? vobis porrigitur ut scipiat in
 mente lapse nre humilitate exilium. et ill? suum gaudiu? qd
 habuit concepiendo hac salutatione mundi salvatorem

Bartholomaeus

ALB 1.1.2.2.2.2.2.2.

Aue

quod plena

13
Ihm xp̄m. et interpellat p̄ nob ad ip̄m. Igit. Aue q̄a abstulisti maledictōe eue. Ave q̄a elisisti eterno dāp natōis ve. Ave q̄a redidisti nos iute eue. Ave q̄a sine ve maclē orgiāl. et sine ve culpe actual. Ave v̄go p̄pe tua q̄a restitūsti que pdit m̄r eua. Ergo aures redēptis iclina filiis eue. q̄ uigīt ad te clamāt. Ave maia q̄ altissim⁹ archāgelo e cel⁹ missō taliter affat⁹ est. In cui⁹ inaudite dignificationi archāgelo sic ḡtulat⁹ est. In cui⁹ haec salutacione singulari homo deo et agul⁹ recōci liatus est. Ergo v̄go pia aures iclina misericordia uigīt ad te clamātib⁹. Ave. maia. q̄a gratia plena. q̄a domi⁹ tecū quia benedicta tu in mulierib⁹. plena quidem totaliter plena permanenter. plena super effluenter Gratia eq̄ dem plenitudinis cunctarum iuritutum certitudinis credendarum veritatum. Gratia illustrationis prophetice. Contemplacionis exellentissime. Gracie optime paginis naturalis. singularissime pulchritudinis corporal⁹. decetissime habitudinis mortalis. quoniam om̄i artifex ad ipsius in utero matris formatione supernaturaliter concurrens. suo filio dignum tabernacul⁹ fabricatur. eā intrinsec⁹ rāta om̄i gratificaciū caris matū et dignificaciū habituum plenitudinie ornauit ut eciam in ei⁹ extelori effigie gratia diuina tam efficaciter luceret q̄ ei⁹ aspect⁹ carnaliū estus extingueret. peritor corda opungere. midanor desideria leuaret ad celestia et speculū mūdicie cib⁹ eē oē uiccia. Impleuit eā itaq; i ventre gratia dinitatis et i cōde grā caritatis. ut i ore esset grā affabilitatis. In maiō grā misericordie et largitatatis. In gresu natuitas gratissima. In vultu pūitas pudicissima. In intellectu prudēcia. In cogitatu

mūdicia. Modestia in auditu. Temporaneia in affectu
 In aspectu verecūdia. t. i. omnissensu & corporis gestu
 virtutū relucencia. Igite ve effluēt plēa gratia. de cuius
 plenitudo accipiūt unius. Tristes consolacionez. peccati
 tores rēiam. Justi perfectioez. Angelici leticiaz. deniqz
 tota trinitas gloriaz. & dei fili⁹ humāe carnis sustentiam.
 Ergo q̄a grā plēa. in nos redūdet grē venia. p te vgo
 serena. Cū sit dñs tecū. q̄a dñs sp̄it⁹ sanct⁹ pueit i te
 dñs fili⁹ decepit⁹ ē i te. dñs pat̄ pariter cū h̄is habita
 uit i te dñs pat̄ tecū q̄ genuit quē ōcipis. dñs sp̄itus
 sanct⁹ de q̄ ōcipis. dñs fili⁹ quē carne id uis. dñs tecū.
 dote disp̄sacōis individualis. federe amoris filialis.
 Munere gratificaciōis singularis. Tecum di filius
 in p̄ncre. Tecum spiritus sanctus in mente. tecum in
 pater in utroqz te replente. tecum dominus filius con
 substancialis in carne sua. tu secundum lateralis in gloria e
 terna. tecum dominus in via familiari assistencia. tecū
 in patria faciali presēncia. ubi tu iam secundum in iuſione
 elara & fruictioē beata. Ergo p̄care vgo felix. vt nos
 ēhat secū dñs. q̄a sic ē tecū q̄a. Benedicta tu i mulier
 b̄. designata vaticinio. & actisfacta i vtero. electa p dñ
 filio. quā sp̄is sanct⁹ itrouit & tēplū dei oscoerant. quā
 vir nō tetigit h̄ altissimi v̄tus impregnauit. Benedic̄ta
 tu q̄a vgo purissima s̄il' & m̄t p̄le beatissima. Cui⁹ vgo
 mitati addit⁹ fecūditas. & fecūditati i receptu sanctita
 tis. & sanctitati i partu iocūditas. quā beatā dieūt oēs
 generatioes. tremūt demōes. Veneratur angeli. in v
 cant preceatores. Benedicta regalis progenies tam dñ
 siderata veniens in hoc exilium. Benedicta danielis.
 iclita proles. que heredem posuisti in regm eius solium

Benedicta tu gloria abrahe que proculisti semem benedicti
dis omni generi. Benedicta stella iacob. per quam lux vera venit in
mundum. Benedicta uera aaron que nobis fructum dedisti
salutiferum. Benedicta tu uera medicis yesse. de quo flos
prodiit. Benedictus fructus ventris tui. quo benedictus
est mundus. quo refectus est dei populus. qui sanatus est egro
tus qui erat seminius relictus quo es. Et tu benedicta in
mulieribus idem iter ymo verius super mulieres quia non possivimus
exmulieribus qui accipiunt carnali more. Conceptum gestatum cum
laboro et palun tenui dolore. sed quod uerocepit uero experit
et sine onere gaudia fuit. et sine dolore fructum ventris sui
effudit. Ergo et tu nos beneditos celestibus in prece. qui es
hic benedicta immulieribus. Capitulum tertium.

Et benedictus fructus ventris tui. idem te inter
uenient nos benedicat. quia et ipse est benedictus
ut benedicat. et benedicatur in ipso omnes tribus
terre. ut adeo promissum est abrahe. Benedicatioque benedicenti
bus tibi atque ite. et in semine tuo benedicentur uinisse
cognaciones terre. benedicentur in qua denunciatione veri
tatis sonante in omnem terram. benedicentur recuperacione
lauacri regeneracionis delentis omnem culparum. ablacione
primeue maledictionis destructione dyabolice dominationis
et benedicentur allacione donorum spiritualium propria
tatione in fluentiarum celestium et multiplicacione bon
orum temporalium. Juxta prophetam. Benedixisti
domine terram tuam. auerdisti captiuitate iacob. Re
misisti iniquitate plebem tue. Mitigasti omnes iniurias tuas.
videlicet mittendo in mundum benedictum fructum ventris uestris
benedictum quem a deo pre grazie pleitudine. benedictum ab ysaac
sub figura uerae In priuacha iacob. Ecce igitur odorus filii

mei tāḡy odor agn̄i pleniquē bū dixit dñs. Et dicit tibi de
 us de rore celi & de vbertate terre multitudinē frumē
 ti viii seruat tibi ḡtes & adorabit te filij p̄ta tui q̄
 maledixit te maledict⁹ eis. Et q̄bndixit te bndictio
 nis ipseat. H̄ oia i s. fructu bndictio v̄tris v̄ginal im
 pleta eē oſtat. Cui⁹ nois odor agrū mūdi ipleuit per
 quē ros ḡtie d̄ celo d̄scendit exfrumento & uno id ē cor
 pore & ſanguine ſuo mūd⁹ uiuit et. Igit̄ v̄re l̄ndict⁹
 fruct⁹ v̄tris tui ih̄s xps. q̄ ſe l̄ndicētes om̄ iplet bnd
 dictiōnum dulcedime. quiymno & qui maledicētibus
 ſe benedicebat qui ſe maledicēdū ob probrijs & contu
 melijs tradidit ut nos dominus honoribus iſtitueret
 Et maledictionem crucis ſubire uenit ut benedictio
 nibus ſalutis nos repleret. Et benedictus iterum idē
 ſeundum hominem a deo patrē vñtione ſi hi uali oſe
 trac⁹. in ſumā regalis & ſacerdotalis preſidēciā digni
 tatis qua data eſt ei ois potestas i e. jo ſi terra benedic
 eendi i ſpūalib⁹ & in temporalib⁹. iudiciū faciendi. p̄
 mia iuxta merita diſt ibuēdi. bonis bona. malis na
 la. Et benedictus etiam q̄iā enīm celeſtium donō
 rum ſuprefluenti plenitudine & reduncancia omnis
 gracie & veritatis repletis. vt de plenitudine bndicti
 ois ipi⁹ oes acciperem⁹ ḡtiā p̄ ḡia id est ḡtiā beatitu
 dinis p̄ ḡia iuste & meritorie operationis quā dat bnd
 dict⁹ fruct⁹ v̄tris tui. Iterū bndict⁹ idē bndictio
 laudis & publicacōe veritatis delatatus. mediator di
 & hominum xp̄iſtus ih̄ſus. qui natura dei filius. p̄p̄e
 mia; factus ē fili⁹ hois. vt nos natura filij hominū filii
 dei p̄ illū ḡia fierem⁹. q̄ q̄q̄ eſi dei de⁹ & ſapia i mortal
 t̄ ſacrificiū maleſ eē q̄ ſuere p̄ nob ſemeti p̄z exinanit

et forma serui accepta semel p omnibus oblatus est ut
benediceret nobis et propiciatio fieret apud patrem p pec-
catis nostris. et gustarem in hoc quod suauis est fructus
ventris tui. fructus qui deuitigenus. cuius uinum geriat v-
gines. refrenat libidines. ebrios facit sobrios. iracon-
dos reddidit placidos. fructus aromaticus. cuius
masticacio fugat omne toxicum sanet oem egrotum vul-
neratos solidat. et sanos a lapsu peruerat. De q fruc-
tu q no gustauerit morte ihene ab dubio euadere nova
lebit. fructus arboreus q virtute celesti format et per illu-
mibus multis fractus i arbore crucis p nobis aruit. et ru-
bieudi allieido nos ibi apparuit. que f. et q libi non
collegeit nec d ei dulcedime gustare laboreuit pcul
dubio a uita pheni exul erit. Quare caede omnibus a-
bhs creature platois fructibus vtendum est finali-
ter ut fruamur fructu orti aromatum ventris tui. orti
rosatum. ventris tui uiue ergadi. ventris tui fructu
rubi moyli adetus vge aaromice floratis fructu radicis
yesse germinantis ventris tui siquidem. qd ex tuis pu-
rissimis sanguibus in eo formatus et maternali modo
nature uiribus in eo factus et augmentatus et tantem
ex eo in mundum mirabiliter natus. Ihesus cristus
qui interpretat saluator uictus inuisibiliter uicti-
one regali et pontificali. ut sit rex regum et pontix futu-
rorum bonorum saluum factururus populum suum a pec-
catis suis. Habemus ergo pontificem magnum qui pe-
netrauit celos. Ihesum filium dei potentem compati i-
firmitatibus nostris. quoniam languores nostros tu-
lit et dolores nros ipse portauit habet et regem magnum in
surgetes uiuicos vero posternere potest i iudicio miam

pferente ad ignoscē dū faciliē · non q̄rētē uindi etam ·
 h̄ p̄stolatē reorū penitenciā. **H**abemus reginam magnā ·
 Regis matrē plenā gratia bñdictā in mulieribus · que
 sedet ad dexterā ipi⁹ in celestib⁹. **A**deamus ergo cum
 fiducia ad thronū gratie ihu filij dei ut miām oscqñi ⁊
 gratiā iuemā⁹. **A**deam⁹ fidēt̄ ad thronū matris · vt
 ipsa mediatrix p̄petiū habeam⁹ bñdictū fructū vētris
 sui ihm enītū. **Q**uid est ergo q̄ orātes non obtinebim⁹
 apud deū patrē qui p̄ redimētis nob̄ p̄prio filio suo
 n̄ peccit. **H**p̄ oīb⁹ nob̄ c̄didit illū icarnādū i uterovḡis
 et suspēdēdū i ligno crucis · vt id gustem⁹ fructū vē
 tris tui. **E**t quid c̄nq̄ d̄negabit̄ cū fili⁹ p̄ nob̄ suscep
 ta patri denu dabit vlnera · **E**t dicet · **P**r̄ quonā ego
 fili⁹ tuus · uide ea caitate q̄ me iñudū misisti. ⁊ oside
 in vlnem mea q̄b⁹ p̄cepto tuo hoiez redemi q̄ tibi ostē
 do q̄ten⁹ ⁊ tu illoz miscrearis q̄s p̄ me redemisti. **I**ta
 q̄ ut hildegardis ayt q̄cīēs cūq̄ oīpotēs p̄ p̄uis opeib⁹
 hoīm irritat̄. fili⁹ eius ipsi vlnem sua c̄stendit q̄ tam
 diu aperta · q̄tum ad cicatricū apparetiam permanebūt
 quam diu homo in mundo peccat quare ⁊ a peccatoib⁹
 filius exigit vt genua sua iugis ad omnipotentē patrē
 suum flectat̄ orantes · vt intercedente filio bona prester
 eosq; ab omni malo liberet · confisus q̄ nullia vtiq; ibi
 esse poterit petencium repulsa ubi tot intercedunt pie
 tatis indicia. **M**atre ostendente filio que sūxit vbera ·
Et filio patri monstrante que suscepit vulnera · **E**cce q̄
 congrue q̄q; prouide a spiritu sancto effectum est · vt
 post dominicam oracionē i q̄ iubete filio petim⁹ a p̄re ne
 cessaria vtriusq; iūte subiungat̄ oracō laudatoria viginis
 m̄ris ⁊ glorificatoria sue pl̄ · vt ita confessione laudis

Amen

utriusq; benivolēciā capta iplis mediatorib; quē recte
petimus indubitāter obtineā? • **E**t subiūgitur amē
idest fiat vt matre aduocāte apud filium & filio apud
patrem vtiq; exaudiātur vel amē idest vere scilicet ita
est q; tu es grātia plena & dominus tecum & benedic-
ta tu in mulierib;. **E**t benedict? fructus ventris tui
ihs xpristus. Modis omnibus vt iūsum est. vel amē
idest fiat vt hec laus filij & matris semper & vbiq; per-
sonet in testimonium veritatis xristiane. & in memorīa
exordij humane redēpcionis. atq; taliter mortālibus
exhibite diuine miserationis.

Explícit exposicio super. Ave maria reuerendi
magistri henrici de bassia.

Incepit exposicio beati Augustini episcopi.
super Symbolum.

Ovese vos fratres. ut nobis reserati hō exposiciōne symboli atēcēcius audiatis. quia hō trina uirtus symboli ē saēmēti doctrina. illuminatio animē. plenitudo credēdi. In eo si quid doceſt aut dicitur et uitas ē trinitas distincta et trinitas pſoīs et o pulēcia eretoris. et redēphio passionis. Uic nexus et similitatis ab soluitur. hic iuite ianua panditur. hō gloria ofessionis ostēditur. Symbolū dilectissimi frēs breue ē v̄bis. hō magnū ē saēmētis paruu ostēdes iniūcio latitudinis. hō totū otines opēcio breuitatis. Exiguis ut memoriam nō obriuat hō diffusis itelligentia supēdat ofymās omnes perfectiones credēdi. desideria oficēdi fiduciā resurgēdi. Digne ergo et attenciores et frequenciores. et pro ratione temporis ipsius priores ad audiendum symbolum cōuenitis. Quicqđ enī pfigurātū ē i patriarchis. quicqđ denūciatū ē i scripturis. quicqđ predicitū est i prophetis. vel de deo ingēnito. vel ex deo in deum nato. vel de sp̄itu sancto. quis latenter ostensum sit. vel desideriendi hominis sacramento vel de morte domini et resurrectionis misterio. hoc totum breuiiter iuxta oraculum ap̄heticum. symbolum in se contineat confitendo tenendo. Ergo fratres carissimi consolacione fidei. et gratia professionis misterio memorie cōmendacio. iam ad ipsius symboli perfectionis saēmētū textūq; vñā? qđ ibūe mod̄ icipit Credo i de. pa. om. et
Nosce dñs? et nouim?frēs cr̄ni qđ ad verā nōo p̄t rcē būtūdiz pueire n̄ p fide. H̄tūsaē nemo p̄t eē n̄ cōdido bñ